

prima instanță: V. Buhnaci
instanța de apel: I. Cimpoi, L. Popova, N. Simciuc

ÎNCHEIERE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru
Judecătorii Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Volmars-Com”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Ticricon” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Volmars-Com” cu privire la încasarea datoriei și

cererea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Volmars-Com” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ticricon” cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Volmars-Com”, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Botanica municipiul Chișinău din 22 decembrie 2015 și hotărârii suplimentare din 04 februarie 2016,

constată

La 04 noiembrie 2010, Societatea cu Răspundere Limitată „Ticricon” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Volmars-Com” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că avînd calitatea de antreprenor principal a încheiat cu subantreprenorul Societatea cu Răspundere Limitată „Volmars-Com” în 2008 un șir de contracte de antrepriză: nr.03/05/08 din 12 mai 2008, nr. 17-06/08 din 10 iunie 2008 cu acordul adițional din 14 septembrie 2008, nr. 17-2/06.08 din 10 iunie 2008, nr.0065 din 09 august 2008, nr.79 din 04 septembrie 2008, nr.0105 din 05 septembrie 2008.

Contractele aveau drept obiect lucrările de construcție și instalare a ferestrelor și ușilor din aluminiu și PVC la obiectul „Punctul vamal Tudora”.

Susține reclamantul că potrivit adevărîței de calitate termenul de garanție a

construcțiilor este de 10 ani. Menționează că după finisarea și darea în exploatare a obiectului au fost depistate defecte în construcțiile de aluminiu, fiind întocmit actul defectelor din 11 decembrie 2008.

Susține că pentru înlăturarea defectelor sus menționate, pe parcursul anilor 2008-2009 pîrîtului au fost expediate mai multe pretenții cu propunerile de a înlătura neajunsurile indicate în actul menționat, totodată fiind avertizați că în caz de refuz lucrările de reparație se vor efectua din cont propriu.

Astfel Societatea cu Răspundere Limitată „Ticricon” a efectuat lucrările de înlăturare a neajunsurilor suportînd în acest scop, potrivit proceselor verbale a lucrărilor efectuate și costurilor din 16 septembrie 2010 cheltuieli în sumă de 71 731 lei.

Solicită Societatea cu Răspundere Limitată „Ticricon” încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Volmars-Com” a datoriei în mărime de 71 731 lei și a taxei de stat achitată la momentul depunerii acțiunii în mărime de 2 151 lei.

La 14 martie 2011 Societatea cu Răspundere Limitată „Volmars-Com” a depus cerere reconvențională împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ticricon” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată (f.d. 48-49, Vol. I).

În motivarea acțiunii reconvenționale Societatea cu Răspundere Limitată „Volmars-Com” a indicat că au fost încheiate cu antreprenorul principal Societatea cu Răspundere Limitată „Ticricon” contractele de antrepriză nr.03/05/08 din 12 mai 2008, nr. 17-1/06/08 din 10 iunie 2008, acordul adițional din 14 septembrie 2008, nr. 17-2/06.08 din 10 iunie 2008, nr.0065 din 09 august 2008. nr.0079 din 04 septembrie 2008, nr.0105 din 05 septembrie 2008 în sumă totală de 484 286 lei, fapt ce se confirmă prin factura fiscală nr.SU1344908 din 07 decembrie 2008.

Indică că din suma indicată Societatea cu Răspundere Limitată „Ticricon” a achitat doar 406 799,13 lei, acumulînd datorie în sumă de 77486,87 lei.

Solicită Societatea cu Răspundere Limitată „Volmars-Com” încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Ticricon” în beneficiul său a datoriei restante în mărime de 77 486,87 lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Economice de Circumscripție din 04 iulie 2011 acțiunea inițială a fost admisă, fiind dispusă încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Volmars-Com” în beneficiului Societății cu Răspundere Limitată „Ticricon” datoria în sumă de 71 731 lei și taxa de stat stat în sumă de 2152 lei. Acțiunea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Volmars-Com” a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d. 106-108, Vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2012 a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Volmars-Com”, fiind casată hotărîrea Judecătorei Economice de Circumscripție din 04 iulie 2011 cu remiterea pricinii spre rejudecare în prima instanță, deoarece instanța nu a stabilit în ce circumstanțe au fost întocmite actele în baza căruia Societatea cu Răspundere Limitată „Ticricon” își întemeiază pretențiile, dacă a fost invitat subantreprenorul la stabilirea deficiențelor și care au fost respectivele deficiențe în lucrările efectuate de către Societatea cu Răspundere Limitată „Volmars-Com”, iar în caz de necesitate de a pune posibilitatea numirii unei expertize tehnice (f.d. 169-172, Vol. I).

La 30 ianuarie 2013 Societatea cu Răspundere Limitată „Volmars-Com” a depus cerere de concretizare a pretențiilor (f.d. 194-195, Vol. I).

În motivarea acțiunii Societatea cu Răspundere Limitată „Ticricon” a menționat faptul că la 14 martie 2011, Societatea cu Răspundere Limitată „Volmars-Com” a depus cerere reconvențională privind încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Ticricon” în beneficiul său a datoriei contractuale în sumă de 77 486,87 lei.

Menționează că conform bonurilor de plată din 25 ianuarie 2011 Societatea cu Răspundere Limitată „Ticricon” a transferat în contul Societății cu Răspundere Limitată „Volmars-Com” suma de 3 603,87 lei.

Astfel avînd în vedere că creanțele reciproce ale părților au aceeași valoare, în baza art. 651 alin (1) Codul civil și art.60 CPC, Societatea cu Răspundere Limitată „Ticricon” solicită stingerea obligațiilor reciproce a Societății cu Răspundere Limitată „Ticricon” și Societății cu Răspundere Limitată „Volmars-Com” prin compensare.

Prin hotărîrea Judecătorei Botanica din 22 decembrie 2015 acțiunea inițială a fost admisă integral, fiind încasată din contul Societății cu Răspundere Limitată „Ticricon” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Ticricon” datoria în sumă de 71 731 lei și cheltuielile de judecată legate de plata taxa de stat în sumă de 2152 lei, iar în total suma de 73 883 lei. A fost admisă parțial acțiunea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Volmars-Com”, fiind încasată din contul Societății cu Răspundere Limitată „Ticricon” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Volmars-Com” datoria în sumă de 73 883 lei și cheltuielile de judecată legate de plata taxa de stat în sumă de 4069 lei, iar în total suma de 77 979 lei. A fost constatată stinsă reciproc prin compensare creanța acoperită integral a Societății cu Răspundere Limitată „Ticricon” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Volmars-Com” cît și creanța acoperită integral Societatea cu Răspundere Limitată „Volmars-Com” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ticricon” în mărime de 73 883 lei (f.d. 50, 59-64, Vol. II).

Prin hotărîrea suplimentară a Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 04 februarie 2016 a fost încasat din contul Societății cu Răspundere Limitată „Ticricon” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Volmars-Com” cheltuielile de judecată legate de plata taxei de stat în sumă de 1532,37 lei (f.d. 57-58, Vol. II).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2016, a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Volmars-Com”, cu menținerea hotărîrii Judecătorei Botanica municipiul Chișinău din 22 decembrie 2015 și hotărîrii suplimentare din 04 februarie 2016 (f.d. 86, Vol. II).

La 19 iulie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Volmars-Com” a declarat recurs, împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea actului judecătoresc contestat și a hotărîrii primei instanțe în parte admiterii acțiunii depuse de Societatea cu Răspundere Limitată „Ticricon” cu emiterea în această parte a unei noi hotărîri privind respingerea acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin.(I) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 19 iulie 2016, este depus în termen.

În motivarea recursului Societatea cu Răspundere Limitată „Volmars-Com” a invocat că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina fără stabilirea tuturor circumstanțelor importante a cauzei. Astfel recurentul susține că instanța de apel a examinat pricina fără a se expune asupra probelor prezentate de Societatea cu Răspundere Limitată „Volmars-Com”.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 12 august 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Societății cu Răspundere Limitată „Ticricon”, cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței

Pînă la examinarea pricinii, Societatea cu Răspundere Limitată „Ticricon” nu a depus referință la cererea de recurs declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Volmars-Com”, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul depus.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Societatea cu Răspundere Limitată „Volmars-Com”, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Volmars-Com”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Volmars-Com”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală